# Р Е Ш Е Н И Е
**№ 43627**

гр. София, 06.11.2026 г.

**В ИМЕТО НА НАРОДА**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД**, **I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 09.10.2026 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев**
**ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова**
**Биляна Икономова**

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Вихра Попхристова, като разгледа дело номер **7701** по описа за **2026** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Директора на Областна дирекция по безопасност на храните – С. град /ОДБХ/, към Българска агенция по безопасност на храните, чрез адв. В. Б. от САК, срещу Решение № 1397 от 22.04.2026 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 93-ти състав, по НАХД № 18338/2025 г., с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 80/22.07.2025 г., издадено от д-р А. С. Г. - Директор на ОДБХ - С. град, с което на д-р П. Ц. И., ЕГН [ЕГН], в качеството ѝ на управител на ветеринарна амбулатория I-ва категория с уникален регистрационен № 2292222, находяща се в [населено място], [улица], Столична община, за извършено нарушение на чл. 28, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № 24 от 07.09.2010 г. за изискванията и условията за производство, преработване, съхранение, търговия, внос и износ на наркотични вещества за ветеринарномедицински цели от Списък II към чл. 3, ал. 2, т. 2 и Списък III към чл. 3, ал. 2, т. 3 от Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите /ЗКНВП/, във връзка с чл. 35, ал. 3 от ЗКНВП, е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1 022,58 евро /с левова равностойност 2 000 лева/.

В жалбата се релевират доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното съдебно решение, като постановено в нарушение на материалния закон, при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и необоснованост – касационни основания по чл. 209, т. 3

от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН. Поддържа се, че разпоредбата на чл. 28, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № 24 от 07.09.2010 г. е напълно ясна, непротиворечива и съдържа самостоятелно, лично задължение на управителя на лечебното заведение да осигури правилното съхранение на ветеринарномедицинските продукти, съдържащи наркотични вещества, както и лично да съхранява ключовете от касата и шкафа. Според касатора завареното фактическо положение, при което процесният лекарствен продукт „Епитил“ 60 mg се е намирал на открит плот в манипулационната на амбулаторията, на място с режим на свободен достъп за всички работещи лица, представлява нарушение именно на изискването за правилно съхранение по смисъла на чл. 28, ал. 1 от Наредбата. Навеждат се съображения, че правните изводи на въззивния съд необосновано ограничават контролните правомощия на инспекторите от ОДБХ – С. град по чл. 7, ал. 1 от Закона за ветеринарномедицинската дейност /ЗВД/ да констатират и санкционират неизпълнение на задълженията на управителите на ветеринарни заведения. Иска се отмяна на съдебното решение и постановяване на ново решение по същество, с което процесното НП да бъде изцяло потвърдено, като се възложат в тежест на ответника сторените по делото разноски, включително за адвокатско възнаграждение.
В съдебно заседание касаторът, редовно призован, се представлява от адв. Б. Б., който поддържа касационната жалба на изложените в нея основания и оспорва отговора по касационната жалба. Моли за отмяна на решението на СРС и потвърждаване на наказателното постановление. Прави възражение за прекомерност спрямо претендираното от ответната страна адвокатско възнаграждение.
Ответникът – д-р П. Ц. И., редовно призована, се представлява в съдебно заседание от адв. И., преупълномощена от адв. И. П. от САК. Оспорва касационната жалба и поддържа депозирания подробен писмен отговор. Излага съображения за правилност и обоснованост на първоинстанционното решение. Поддържа извода на районния съд, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати съществени процесуални нарушения на чл. 42, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, изразяващи се в непълна и некоректна правна квалификация на деянието поради непосочване на конкретната материалноправна норма на чл. 10, ал. 3 вр. чл. 27 от Наредба № 24 от 07.09.2010 г., въвеждаща изискването за съхранение на препарати от Списък III в шкаф със секретно заключване. Сочи се още, че вменената като нарушена разпоредба на чл. 28, ал. 2 от Наредбата е неприложима, тъй като ключовете от шкафа и касата са били именно у управителя. Моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение за касационната инстанция на основание чл. 38, ал. 1, т. 3 вр. ал. 2 от ЗАдв вр. чл. 63д от ЗАНН, съгласно представен списък на разноските и договор за правна защита и съдействие.
Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Вихра Попхристова, изразява мотивирано становище за неоснователност на касационната жалба, като сочи, че решението на СРС е правилно, законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.
Административен съд София-град, I-ви касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:
Касационната жалба е депозирана от надлежна страна, за която съдебният акт е неблагоприятен, в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал. 1 от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН и срещу подлежащ на касационно обжалване акт, поради което същата е процесуално допустима.
Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.
В обжалваното решение СРС правилно и всестранно е установил фактическата обстановка въз

основа и след подробен анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства. Установил е, че д-р П. Ц. И. е регистриран ветеринарен лекар и управител на ветеринарна амбулатория I-ва категория с уникален регистрационен № 2292222 съгласно Удостоверение за регистрация № 019/21.11.2016 г., находяща се в [населено място], Столична община, [улица]. На 28.04.2025 г. д-р Д. Б. и д-р М. К.-В., главни инспектори в отдел „Здравеопазване на животните“ при ОДБХ – С. град, са извършили физическа и документална проверка на ветеринарната амбулатория в изпълнение на Годишната инспекционна програма за 2025 г. При проверката в манипулационното помещение на амбулаторията инспекторите са открили 1 брой опаковка ветеринарномедицински продукт „Епитил“ 60 mg овкусени таблетки за кучета, партиден № D40300/A, съдържаща 36 таблетки. Продуктът съдържа активно вещество Phenobarbital 60 mg, представляващо рисково наркотично вещество, включено в Списък III към чл. 3, ал. 2, т. 3 от ЗКНВП. Препаратът се е намирал извън наличната в обекта метална каса и извън шкафа със секретно заключване, на място в манипулационната, достъпно за работещия в заведението персонал. Същевременно при проверката е констатирано, че ключовете от касата и шкафа за съхранение се съхраняват лично от управителя на лечебното заведение д-р П. И.. Констатациите от проверката са отразени в Констативен протокол № 184 от 28.04.2025 г. и Констативен протокол № 209 от 12.05.2025 г., а намереният лекарствен продукт е иззет като веществено доказателство с Приемо-предавателен протокол № 001 от 28.04.2025 г. Въз основа на тези констатации на 14.05.2025 г. е съставен АУАН № 0000344 срещу д-р И. за нарушение на чл. 28, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № 24 от 07.09.2010 г. Въз основа на акта е издадено и обжалваното НП № 80/22.07.2025 г., с което на основание чл. 108а, ал. 1 от ЗКНВП вр. чл. 53, ал. 1 от ЗАНН на д-р И. е наложена глоба в размер на 1 022,58 евро /2 000 лева/ за нарушение на чл. 28, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № 24 от 07.09.2010 г. вр. чл. 35, ал. 3 от ЗКНВП.

От правна СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от материално и териториално компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма и в преклузивните срокове по чл. 34 от ЗАНН, но при съставянето на АУАН и при издаването на НП са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила по чл. 42, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, опорочаващи административнонаказателното обвинение. Съдът е изложил мотиви, че в диспозитивната част на АУАН и НП е дадена непълна и некоректна правна квалификация, тъй като специфичното материалноправно правило относно съхранението на ветеринарномедицински продукти от Списък III във ветеринарни амбулатории се съдържа в чл. 10, ал. 3 вр. чл. 27 от Наредба № 24 от 07.09.2010 г.СРС е посочил, че посочените от органа разпоредби на чл. 28, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата не установяват самостоятелно изискването за конкретния вид шкаф със секретно заключване, а задължението по ал. 2 относно съхраняването на ключовете от управителя фактически е било спазено. Поради това е приел, че е налице непреодолимо разминаване между фактическото описание на деянието и формулираната правна квалификация, което нарушава правото на защита на наказаното лице и обуславя отмяната на наказателното постановление.

Съгласно чл. 218, ал. 1 от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН касационната инстанция обсъжда само посочените в жалбата пороци на решението, като по силата на ал. 2 следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Настоящата инстанция изцяло споделя направените от СРС правни изводи.

Абсолютно задължително изискване на закона е както в АУАН /чл. 42, т. 4 и т. 5 от ЗАНН/, така и в наказателното постановление /чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН/ да бъде описано точно, прецизно и ясно административното нарушение, да бъдат изложени всички относими обстоятелства и да бъдат посочени законните разпоредби, които са били виновно нарушени. Между фактическото словесно описание на нарушението и цифрово изписаната правна квалификация трябва да

съществува пълно правно и логическо единство.
В разглеждания случай административнонаказателната отговорност на д-р И. е ангажирана на основание общата санкционна норма на чл. 108а, ал. 1 от ЗКНВП, която предвижда административно наказание за лице, което не изпълни друго задължение, произтичащо от този закон или от подзаконов нормативен акт по неговото прилагане. Поради бланкетния характер на санкционната норма, съставомерността на деянието изисква точно и пълно посочване на онези конкретни първични материалноправни норми, които въвеждат нарушеното задължение.
Нормативната уредба в Наредба № 24 от 07.09.2010 г. установява диференциран режим за дейностите с наркотични вещества и за изискванията към помещенията и съоръженията, в които те се съхраняват. Съгласно чл. 27 от Наредба № 24 от 07.09.2010 г. ветеринарномедицинските заведения /клиники и амбулатории/, които не разполагат с обект за търговия на дребно, лицензиран по реда на чл. 35, ал. 1 от ЗКНВП, могат да съхраняват ветеринарномедицински продукти, съдържащи наркотични вещества, при условията на чл. 10 от същата наредба. Разпоредбата на чл. 10, ал. 3 от Наредбата въвежда изричното задължение ветеринарномедицинските продукти, съдържащи наркотични вещества от Списък III към чл. 3, ал. 2, т. 3 от ЗКНВП /в каквато категория попада процесният продукт „Епитил“ 60 mg с активно вещество Phenobarbital/, да се съхраняват в шкаф със секретно заключване /за разлика от продуктите от Списък II, за които чл. 10, ал. 2 предвижда съхранение в метална каса/. Именно нормата на чл. 10, ал. 3 вр. чл. 27 от Наредба № 24 от 07.09.2010 г. установява конкретното правило за поведение и техническия способ за съхранение, за чието неспазване е констатирано фактическо неизпълнение при проверката.
Вместо това, както в АУАН № 0000344/14.05.2025 г., така и в НП № 80/22.07.2025 г. като нарушени са визирани единствено разпоредбите на чл. 28, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № 24 от 07.09.2010 г. Посочената норма на чл. 28, ал. 1 урежда задълженията на управителя на лечебното заведение лично да получава ветеринарномедицинските продукти, да проверява съответствието на количествата със съпровождащите ги документи и да осигурява правилното им съхраняване. Тази разпоредба има общ организационен характер и сама по себе си не определя конкретните изисквания за начина, съоръженията и мястото на съхранение на веществата от Списък III, които се извличат единствено от чл. 10, ал. 3 вр. чл. 27 от Наредбата. Още по-съществено е разминаването по отношение на чл. 28, ал. 2 от Наредбата, регламентиращ съхраняването на ключовете от касата и шкафа от управителя. По делото е безспорно установено от събраните гласни доказателства и констативните протоколи, че ключовете от касата и шкафа в процесната амбулатория са се намирали именно у управителя д-р И.. При това положение вменяването на нарушение на чл. 28, ал. 2 от Наредбата е изцяло лишено от фактическо основание и влиза в директно противоречие с приетите от органа факти.
Непосочването на относимата материалноправна норма на чл. 10, ал. 3 вр. чл. 27 от Наредба № 24 от 07.09.2010 г. води до непълнота на правната квалификация и до съществено несъответствие между обстоятелствената част на актовете и посочената нарушена законова норма. Разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН имат императивен характер, тъй като гарантират правото на привлеченото към отговорност лице да разбере точно правната квалификация на деянието, за което се ангажира отговорността му. Този процесуален порок не може да бъде санира в съдебната фаза на производството. Съгласно задължителните указания, дадени в Тълкувателно решение № 8 от 16.09.2021 г. по т.д. № 1/2020 г. на ОСС на ВАС, съдът няма правомощие да подменя или допълва правната квалификация, дадена от административнонаказващия орган, чрез подвеждане на фактите под друга материалноправна разпоредба, когато това засяга съставомерни елементи на административното обвинение. Поради това издаденото НП страда от съществен

процесуален порок и правилно е било отменено от първоинстанционния съд.
Съдът намира за неоснователни доводите в касационната жалба, че изводът на въззивната инстанция ограничава правомощията на инспекторите от ОДБХ по чл. 7 от ЗВД. Осъществяването на контролни функции от административните органи следва да протича при стриктно съблюдаване на законовите изисквания за форма, съдържание и процесуален ред на актовете, като контролните органи са длъжни точно и изчерпателно да квалифицират установените от тях нарушения съобразно действащата нормативна уредба.
Правилно и законосъобразно Софийският районен съд се е произнесъл и относно иззетото като веществено доказателство лекарствено средство. Ветеринарномедицинският продукт „Епитил“ 60 mg представлява регистриран терапевтичен препарат, притежаването на който не е абсолютно забранено по смисъла на чл. 20, ал. 2 от ЗАНН, поради което при отмяна на наказателното постановление липсва основание за задържането му и същият законосъобразно е разпоредено да бъде върнат на лицето, от което е иззет.
По изложените съображения решението на СРС се явява правилно, обосновано и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.
При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН вр. чл. 143, ал. 1 от АПК право на разноски има ответникът по касация. Своевременно в открито съдебно заседание процесуалният представител на д-р П. И. е представил списък на разноските и Договор за правна защита и съдействие от 06.10.2026 г., от който се установява, че правната защита в касационната инстанция е оказана безплатно на близък по реда на чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗАдв. Претендираното възнаграждение е в размер на 255 евро. Направеното от процесуалния представител на касатора възражение за прекомерност по чл. 63д, ал. 2 от ЗАНН е неоснователно. Претендираният размер от 255 евро съответства на действителната фактическа и правна сложност на административнонаказателния спор, на обема на извършените процесуални действия и на критериите за справедливост и обоснованост по чл. 36, ал. 3 от ЗАдв. Поради това сумата в размер на 255 евро следва да бъде присъдена в полза на адв. И. В. П. от САК, платима от бюджета на ОДБХ – С. град.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1397 от 22.04.2026 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 93-ти състав, постановено по НАХД № 18338/2025 г.
ОСЪЖДА Областна дирекция по безопасност на храните – С. град да заплати на адвокат И. В. П. от Софийска адвокатска колегия, с БУЛСТАТ , със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 3, сумата в размер на 255 евро /двеста петдесет и пет/, представляваща адвокатско възнаграждение за осъществена безплатна правна помощ и процесуално представителство по делото на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН вр. чл. 38, ал. 2 вр. ал. 1, т. 3 от Закона за адвокатурата.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.